

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **S., s.r.o.**, G.B., IČO: X., zast. JUDr. O.B., advokátkou, S. proti odporcovi: **1/ JUDr. K.K.**, V.B., správca konkurznej podstaty úpadcu S., a.s., S.P., IČO: X., **2/ D., s.r.o.**, R., X., IČO: X. a vedľajší účastník na strane odporcov: **R., s.r.o.**, J., X.B., IČO: X., **o určenie poradia pohľadávky vo výške 15 000 000,-- Sk**, na odvolanie odporcu 2/ a vedľajšieho účastníka na strane odporcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 16 Cbi 58/04-150 zo dňa 26.2.2007, takto

### r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 16 Cbi 58/04-150 zo dňa 26.2.2007 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

### O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom krajský súd určil, že pohľadávka navrhovateľa uplatnená v konkurznom konaní úpadcu S., a.s., P., IČO: X., vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2 K 41/03 je vo výške 15 000 000,-- Sk oprávnená a zistená s právom na oddelené uspokojenie. Odporcom v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne na účet právnej zástupkyne JUDr. O.B. 16 388,-- Sk titulom náhrady trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 K 41/03 bol na majetok dlžníka S. a.s. dňa 28.5.2004 vyhlásený konkurz. Navrhovateľ ako konkurzný veriteľ si prihláškou zo dňa 8.7.2004 uplatnil voči úpadcovi S. a.s. svoju pohľadávku vo výške 15 000 000,-- Sk s právom

na oddelené uspokojenie. Svoj právny nárok opieral o skutočnosť, že pohľadávka bola zabezpečená exekučným záložným právom, ktoré sa viaže na nehnuteľnosti zapísané na LV č.X, k.ú. S.T., Správa katastra N. a na nehnuteľnosti zapísané na LV č.X, k.ú. P., Správa katastra P.. Na prieskumnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 4.8.2004 odporca v 1. rade, teda správca konkurznej podstaty úpadcu, ako i odporca v 2. rade ako ďalší konkurzný veriteľ, evidovaný pod zv. č. 9, prihlásenú pohľadávku navrhovateľa popreli. Poukázal v ďalšom na znenie ust. § 23 ods. 2 a § 28 ods. 1 ZKV.

V prejednávanej veci je nesporné, že navrhovateľ odvodzuje svoje postavenie oddeleného z exekučného záložného práva, ktoré bolo zapísané do Katastra nehnuteľností LV č.X, k.ú. S.T. dňa 4.4.2003 a LV č.X, k.ú. P. dňa 31.3.2003. Odporca v 1. rade namietal neplatnosť zmluvy, na základe ktorej vzniklo exekučné záložné právo. Z ust. § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, § 7 písm. b/, § 41 a § 70 ods. 1 zákona o katastri nehnuteľností v spojení s predloženými dokladmi je nesporné, že údaje zapísané v katastri nehnuteľností sú pre tretie osoby záväzné, súd sa preto v tomto konaní nemohol zaoberať platnosťou, či neplatnosťou právnych úkonov, ktoré už do katastra zapísané boli, nakoľko v zmysle ust. § 7 citovaného zákona považoval tieto údaje za hodnoverné. Z listov vlastníctva č. X k.ú. S.T. a č. Xk.ú. P. je nesporné, že do Katastra nehnuteľností bolo riadne zapísané záložné právo, ktoré podľa ust. § 28 ods. 1 ZKV zakladá postavenie navrhovateľa ako oddeleného veriteľa. Na základe vykonaného dokazovania súd konštatoval, že právny nárok navrhovateľa na oddelené uspokojenie pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní vo výške 15 000 000,-- Sk je v súlade s ust. § 28 ZKV.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca v 2. rade a vedľajší účastník na strane odporcov. Odporca v 2. rade vo svojom odvolaní namietal postup prvostupňového súdu, ktorý napriek tomu, že svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil a požiadal o jeho odročenie, vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Podľa jeho názoru vopred plánovaná zahraničná cesta je takou vážnou okolnosťou, ktorú súd mal zohľadniť. Takýmto postupom súdu, kedy súd za danej situácie pojednával v jeho neprítomnosti, došlo k porušeniu jeho procesných práv. Rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne. Podľa jeho názoru sa súd prvého stupňa nedostatočne vysporiadal s tvrdeniami a navrhovanými dôkazmi. Exekučné záložné právo vzniká jeho zápisom- doručením do katastra nehnuteľností. Právo na oddelené uspokojenie je teda možné uplatniť len v prípade, ak bolo do katastra nehnuteľností zapísané /vzniklo/

do uvedenej lehoty. V danom prípade z LV č. X k.ú. S.T. zo dňa 19.2.2004 vôbec nevyplýva, kedy bolo exekučné záložné právo k nehnuteľnostiam na ňom uvedeným zapísané, t.j. kedy vzniklo. Zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi navrhovateľom ako postupcom a úpadcom S., a.s. ako postupníkom zo dňa 3.1.2003 je za postupníka podpísaná J.M., podpredsedom predstavenstva na základe plnej moci, ako to vyplýva z jej záhlavia. Poukazuje na to, že osoba, ktorá za úpadcu konala, k týmto úkonom nebola splnomocnená a nebola oprávnená podpisovať za spoločnosť úpadcu. S listinami, ktoré nie sú podpísané v súlade so zápisom v obchodnom registri, nemôžu sa viazať žiadne relevantné právne účinky a nemôžu byť preto ani podkladom pre uplatnenie práv v konkurznom konaní. Ďalej uviedol, že pohľadávka, ktorá je predmetom exekučného záložného práva neexistuje, preto ani nemohlo vzniknúť exekučné záložné právo. Pre vznik exekučného záložného práva chýbali procesné aj hmotno-právne predpoklady. Žiadal preto napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne a rozhodne o trovách konania.

Vedľajší účastník vo svojom odvolaní uviedol, že je toho názoru, že rozsudok prvostupňového súdu je nezákonný, nakoľko súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu, pričom navyše postupoval nesprávne, čím porušil procesné práva účastníkov. Vytýka prvostupňovému súdu, že nemal dostatok priestoru oboznámiť sa s obsahom spisu. Súd mal prejudiciálne skúmať otázku vzniku záložného práva a neuspokojiť sa s konštatovaním, že záložné právo je zapísané v katastri a mal sa zaoberať aj otázkou vzniku pohľadávky samotnej. Navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne a rozhodne o trovách konania alebo rozsudok zruší a vec vráti prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

K podaným odvolaniam sa vyjadril navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Poukázal na to, že vo veci výšky a pravosti popretej pohľadávky bolo právoplatne rozhodnuté v inom konaní a predmetom tohto sporu je iba určenie poradia prihlásenej pohľadávky navrhovateľa vo výške 15 000 000,-- Sk, ktorá bola na prieskumnom pojednávaní dňa 4.8.2004 popretá. Uviedol, že navrhovateľ má nepochybne postavenie oddeleného veriteľa podľa ust. § 28 ZKV, jeho pohľadávka 15 000 000,-- Sk je zabezpečená exekučným záložným právom v exekučnom konaní EX 61/03, ktoré bolo zahájené dňa 11.2.2003 a jeho právo na oddelené uspokojenie podľa § 14 ods. 1 písm. f/ ZKV nezaniklo. Záložné právo bolo zapísané do katastra nehnuteľností. Právo navrhovateľa na

oddelené uspokojenie vzniklo viac ako dva mesiace pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu. Návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka S., a.s. bol podaný dňa 11.7.2003.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a podľa odseku 3 tohto ustanovenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je navrhovateľom uplatnené právo na určenie poradia pohľadávky v sume 15 000 000,-- Sk s právom na oddelené uspokojenie. Z obsahu spisu je zrejmé, že Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 2 K 41/03 zo dňa 28.5.2004 vyhlásil na majetok dlžníka S. a.s. konkurz. Navrhovateľ ako konkurzný veriteľ prihláškou zo dňa 8.4.2004 uplatnil voči úpadcovi pohľadávku vo výške 15 000 000,-- Sk s právom na oddelené uspokojenie. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 4.8.2004 správca konkurznej podstaty uznal vykonateľnú pohľadávku navrhovateľa v plnej výške so zaradením v I. triede /navrhovateľ nepreukázal dátum vzniku zriadenia exekučných záložných práv na nehnuteľnosti/. Odporca v 2. rade poprel pohľadávku navrhovateľa v celosti, t. j. čo do pravosti, výšky i poradia - oddelené uspokojenie. Táto pohľadávka vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi navrhovateľom a úpadcom dňa 3.1.2003. Úpadca sa v tejto zmluve zaviazal za postúpené pohľadávky zaplatiť navrhovateľovi kúpnu cenu 15 000 000,-- Sk do 24.1.2003. Vzhľadom na to, že úpadca si záväzok v stanovenej lehote nesplnil, došlo k uznaniu jeho záväzku voči navrhovateľovi, a to vo forme notárskej zápisnice N 22/2003, Nz 8164/2003 a zároveň súhlasil s tým, aby sa táto notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom. Exekučné konanie bolo vedené súdnym exekútorom Mgr. R.M., so sídlom Exekútorského úradu v P.. Súdny exekútor po obdržaní poverenia, vydal vo veci dňa 10.3.2003 upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva a exekučný príkaz na zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV č. X kat. úz, S.T. a na LV č. X kat. úz. P..

Obom odvolateľom možno prisvedčiť, že súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy na objasnenie skutočností, ktoré sú právne významné pre posúdenie oprávnenosti uplatneného nároku navrhovateľa. Krajský súd v Bratislave svoje rozhodnutie založil na záväznosti zápisu v katastri nehnuteľností. Platí však, že tieto údaje sú hodnoverné, pokiaľ sa nepreukáže opak /§ 70 ods. 1 zákona o katastri nehnuteľností/. Súd prvého stupňa bol teda povinný riešiť prejudiciálne otázku, či úkony, na základe ktorých boli údaje zapísané do katastra nehnuteľností, sú právne relevantné, teda, či exekučné záložné právo bolo zriadené v súlade so zákonom. Potom podľa výsledku je potrebné skúmať aj otázku nastolenia

ust. § 14 ods. 1 písm. f/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov /ďalej len ZKV/, t.j. či v predmetnom prípade nezaniklo právo na oddelené uspokojenie. Odvolací súd zdôrazňuje, že pohľadávka navrhovateľa sa považuje za zistenú čo do pravosti a výšky a v predmetnom konaní sa skúma len jej poradie.

Vzhľadom na uvedené zistenia, odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu /§ 226 O.s.p./. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne v novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa /§ 224 ods. 3 O.s.p./.

**P o u č e n i e:** Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. októbra 2008

**JUDr. Margita Fridová, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.